

Veljko Milković

BIOGRAFIJA – CV

Veljko Milković je međunarodno nagrađivani istraživač i pronalazač sa interesovanjima za prošlost, ekologiju, čiste tehnologije i futurističke projekte. U ovom momentu, poseduje oko 120 pronalazaka iz različitih tehničkih oblasti i 31 odobren patent od kojih su neki u višedecenijskoj primeni.

Izumeo je „samogrejnu ekološku kuću“, inovativni koncept pasivne solarne gradnje koji omogućuje ogromne uštede energije za grejanje, hlađenje i osvetljenje i koji se nalazi u primeni već više decenija. Po njegovim nacrtima izgrađeno je više takvih ekoloških kuća širom Srbije.

U svom istraživačkom radu bavio se intenzivno izučavanjem pojave gravitacije, kao i usavršavanjem antigravitacionih eksperimenata i s tim u vezi, inercijalnog kretanja i mehaničkih sistema sa pogonskim klatnom. Milković je „otac“ tehnologije pumpe sa klatnom, sistema za vodosnabdevanje sa oscilujućim pogonskim klatnom koje bitno olakšava ispumpavanje vode.

Veliki je poznavalac Petrovaradinske tvrđave, oko 330 godina stare fortifikacije Austrijskog (Habzburškog) carstva u Novom Sadu, Srbija, koju istražuje već više od 65 godina. Trenutno je vodeći poznavalac 20 km dugog kompleksa podzemnih vojnih galerija ispod Petrovaradinske tvrđave. 1965. godine otkrio je „kod“ koji je „otključao“ složeni sistem podzemnih vojnih galerija i koji je omogućio brže i bezbednije pretraživanje. 1977. godine Muzej Grada Novog Sada dodeljuje mu zahvalnicu za „svesrdnu saradnju na proučavanju Petrovaradinske tvrđave“ i vidan doprinos čuvanju i proučavanju kulturnog nasleđa. Tvorac je alternativne vodičke službe za područje tvrđave i bio je prvi autor koji je popunio prazninu u literaturi o Petrovaradinskoj tvrđavi i njenom dubokom podzemlju.

Održao je brojna javna predavanja o misterijama prošlosti i arheološkim otkrićima, predstavljajući svoju jedinstvenu i neobičnu arheološku zbirku brojnih minerala i fosila, kao i ostataka prethodnih civilizacija, koje je sakupio sa Srednjeg Podunavlja.

Veljko Milković je akademik i redovni član dve srpske strukovne akademije iz Beograda; Srpske Akademije izumitelja i naučnika (SAIN) i Evropske akademije nauka (EAN). Jedan je od pionira i osnivača Udruženja za sunčevu energiju pri Univerzitetu u Novom Sadu 1976. godine. Takođe je i predsednik „Istraživačko–razvojnog centra Veljko Milković“, naučne organizacije iz Novog Sada koju je osnovao sa grupom saradnika 2009. godine.

Autor ili koautor je 18 knjiga, brošura i drugih publikacija, od kojih su neke prevedene na više svetskih jezika i na osnovu kojih je do sada snimljeno nekoliko igrano-dokumentarnih filmova; uključujući *Solarne zemunice: dom budućnosti* (1983), *Ekološke kuće* (1991), *Šume za proizvodnju hrane: zamena za njive* (1992), *Ka antigravitaciji: kompaktna vozila* (1994), *Antigravitacioni motor* (1996), *Perpetuum mobile* (2001), *Petrovaradin kroz legendu i stvarnost* (2001), *Petrovaradin i Srem: misterija prošlosti* (2003), *Svet misterija: novi pogledi* (2004), *Petrovaradinska tvrđava: podzemlje i nadzemlje* (2005), *Novi turistički potencijali* (2006), *Petrovaradinska tvrđava: kosmički lavirint otkrića* (2007), *Gravitacione mašine: od Leonarda da Vinčija do najnovijih otkrića* (2013), *Kako sam pobedio hemoroide* (2015), *Energetska prekretnica ili apokalipsa* (2016), *Panonska Atlantida* (2020), *Reflektujući paneli za solarnu klimatizaciju i zdravstveno bezbedno stanovanje* (2020), *Energija oscilacija: od ideje do realizacije* (2020).

Pored toga objavio je i zapažene feljtone i skripte: „Niskoenergetski život“ (1996), „Energetski potencijal rečnog zaliva“ (1996), „Prethodna civilizacija“ (1999), „Misterije Petrovaradinske tvrđave“ (1999), „Petrovaradinska tvrđava između legende i stvarnosti“ (1999) i „Nestale civilizacije“ (2000).

Milković je takođe objavio više od dvadeset tehničkih i drugih naučnih radova iz oblasti energetike i ekologije, učestvovao je na oko 30-ak naučnih skupova, a takođe je sudelovao u više naučno-istraživačkih projekata od 1976. godine.

Na osnovu njegovog rada, istraživanja i knjiga koje je napisao, objavljeno je više desetina naučnih radova od strane međunarodnih istraživača kao i odbranjeno više diplomskih, master i doktorskih radova na univerzitetima u Srbiji i širom sveta. Najcitiraniji je nezavisni istraživač sa ovih prostora, sa oko 100 naučnih citata samo na polju mehaničkih oscilacija, objavljenih u brojnim svetskim naučnim časopisima i žurnalima (*European Journal of Physics, Energies, Eng, Journal of Intelligent Material Systems and Structures* itd).

Za svoj višedecenijski rad dobio je brojna priznanja u zemlji i inostranstvu. 1975. godine u Zagrebu za svoj izum „klešta za okrugle navrtke“ dobija Prvu nagradu „Sedam sekretara SKOJ-a“ (za tehnički pronalazak), tadašnje najviše omladinsko priznanje u bivšoj Jugoslaviji. Na najstarijoj evropskoj izložbi ideja i pronalazaka „IENA 75“ u Nirnbergu, u Nemačkoj, 1975. godine osvaja novčanu nagradu i bronzanu medalju za isti pronalazak, a sledeće godine na

smotri „IENA 76“ osvaja zlatnu medalju za izum „pravougaoni univerzalni odvrtlač“. 1976. godine dobija i „Nagradu posetilaca izložbe“ za istu inovaciju na Jugoslovenskoj izložbi izuma i tehničkih unapređenja „RAST YU 76“ u Rijeci.

2002. godine za izuzetan doprinos i inovacije u oblasti ekologije i energetike primio je „Novembarsku povelju Skupštine Grada Novog Sada“, kao i zlatnu medalju Novosadskog sajma za svoj pronalazak „ručna pumpu za vodu sa klatnom“. Njegov svetski poznati pronalazak, „dvostepeni mehanički oscilator“, proglašen je 2006. godine za jednu od 100 najboljih energetske tehnologije u svetu od strane *New Energy Congress* (SAD).

Jednu od najvećih afirmacija za svoj rad dobija 2009. godine kada njegova dostignuća bivaju preporučena u srpskom udžbeniku za 7. razred osnovne škole iz predmeta „Tehničko i informatičko obrazovanje“, kao i u univerzitetskom udžbeniku za medicinu *Higijena, medicinska ekologija i javno zdravlje* (2010). Naredne 2010. godine u Sremskim Karlovcima dobija nagradu „Zeleni list“ za zaštitnika životne sredine, a 2015. nagradu „Nikola Tesla“ i zlatnu medalju za „ručnu pumpu za vodu sa klatnom“ na 59. Međunarodnom sajmu tehnike u Beogradu.

Fondacija *Energy Globe* iz Austrije proglasila je njegove inovacije „samogrejna ekološka kuća“ i „ručna pumpa za vodu sa klatnom“ nacionalnim pobednicima nagrade „*Energy Globe Award*“ za Republiku Srbiju za 2009. i 2010. godinu. 2024. godine dobio je nagradu Tesline naučne fondacije iz SAD „*Tesla Spirit Award*“ za realizaciju Tesline vizije o upotrebi gravitacije za pogon mašina, izumom tehnologije pogonskog klatna i uspešno primenjujući istu za rad mašina u vodosnabdevanju, elektroenergetici i teškoj industriji.

2025. godine dobija prestižno međunarodno priznanje „*Global Recognition Award*“ za svoja izuzetna dostignuća i pionirski doprinos u oblasti održive arhitekture i građevinarstva, a iste godine na međunarodnom takmičenju inovacija „*iCAN 2025*“ u Kanadi njegov izum „dvostepeni oscilator“ proglašen je za jedan od 10 najboljih pronalazaka na svetu. 2026. godine proglašen je za jednog od lidera izvrsnosti u energetici na međunarodnoj tehnološkoj konferenciji u Dubaiju, UAE gde je dobio nagradu „*Energy Evolution Award*“ za doprinos energetske industriji i inovacije u održivim tehnologijama.

Kruna priznanja stvaralačko-tehnološkom geniju Veljka Milkovića predstavlja primena njegovog patenta dvostepenog mehaničkog oscilatora od strane velikog broja kompanija širom sveta, pretežno u teškoj industriji.

Milković je rođen 1949. godine u Subotici, Srbija, i od 1952. godine živi u Novom Sadu gde se školovao i studirao istoriju na Univerzitetu u Novom Sadu. Bavi se istorijom pronalazaka i naučnih otkrića.

više informacija: veljkomilkovic.com | pendulum-lever.com | vemirc.com